

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Judecătorul: Gh. Balan,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros,

Î N C H E I E R E

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „UNIVERSCOM”,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Universcom” împotriva Biroului Vamal Chișinău și a Serviciului Vamal al
Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

C O N S T A T Ă :

La 22 ianuarie 2017, Societatea pe Acțiuni „UNIVERSCOM” (în continuare SA „UNIVERSCOM”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău și a Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea procesului-verbal cu privire la contravenția vamală din 11 decembrie 2015 și a Deciziei Șefului Biroului Vamal Chișinău din 11 decembrie 2015 privind aplicarea sancțiunii materiale, pentru comiterea contravenției vamale.

În motivarea cererii de chemare în judecată, SA „UNIVERSCOM” a invocat că la 11 decembrie 2015, inspectorul Biroului Vamal Chișinău, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție vamală nr. 1094115 pentru faptul că la 07 aprilie 2015, prin declarația vamală DV 3030115258, a plasat în regim vamal de import 7 mărfuri (țesături din bumbac), în rubrica 8 a Autorizației de funcționare a antrepozitului vamal, nr. 08/2014/9215, termenul de depozitare fiind de 30-90 zile, iar la 07 septembrie 2015 a depus declarația vamală DV 3030115258, prin care a solicitat plasarea mărfurilor în regim vamal import 4, introduse anterior în regimul vamal sus indicat, însă inspectorul a considerat că a fost încălcat termenul

specificat în autorizația nominalizată, prin ce reclamantul a comis fapta prevăzută de art. 231 pct.5) Cod Vamal. Ca rezultat prin Decizia Șefului Biroului Vamal Chișinău, Mihail Filimon din 11 decembrie 2015 în conformitate cu art. 232 lit. a) Cod Vamal, a fost aplicată sancțiunea materială în mărime de 40 % din valoarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenției în sumă de 50478,46 lei.

Susține că, nefiind de acord cu decizia de aplicare a sancțiunii materiale sus indicată, considerând că procesul-verbal cu privire la contravenție vamală în privința ei a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art.443, alin.(1) lit. c) și e) Cod contravențional, la 21 decembrie 2015 a depus la Serviciul Vamal al Republicii Moldova o contestație (cerere prealabilă) privind anularea acesteia.

Prin scrisoarea nr. 28/11-806 din 20 ianuarie 2016, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a informat reclamantul că în conformitate cu art. 275 alin.(1) lit. a) Cod Vamal, decizia contestată nu se modifică, iar plângerea nu se satisface. (f.d. 59)

Consideră că atât procesul-verbal cu privire la contravenție vamală întocmit în privința sa, cât și decizia de sancționare a ei sunt ilegale.

Solicită reclamanta, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție vamală, nr. 1094115, întocmit la 11 decembrie 2015 în privința ei în conformitate cu prevederile art. 231 pct. 5) Cod Vamal de către inspectorul Biroului Vamal Chișinău, Sergiu Șpac și Decizia Șefului Biroului Vamal Chișinău, Mihail Filimon din 11 decembrie 2015, adoptată în conformitate cu art. 232 lit. a) Cod Vamal, în temeiul procesului-verbal nominalizat, prin care a fost aplicată sancțiunea materială în mărime de 40 % din valoarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenției în sumă de 50478,46 lei, pe motivul ilegalităților. A mai solicitat suspendarea Deciziei Șefului Biroului Vamal Chișinău, Mihail Filimon din 11 decembrie 2015, întru asigurarea acțiunii.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 28 ianuarie 2017, s-a dispus asigurarea acțiunii în formă de suspendare a Deciziei Șefului Biroului Vamal Chișinău din 11 decembrie 2015. (f.d.17-19)

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 mai 2017 cererea de chemare în judecată depusă de către SA „UNIVERSCOM” s-a respins ca neîntemeiată.(f.d.125-129)

Instanța de fond a concluzionat că termenul limită de 90 zile, până la care SA „Universcom” urma să încheie regimul suspensiv antrepozit vamal prin depunerea declarației vamale respective a expirat la 05 iulie 2015, ultima depășindu-l cu 72 zile prin depunerea acesteia abia la 07 septembrie 2015, iar corespondența între prima și SRL „TDL Tekstili” din Federația Rusă în perioada de referință nu ține de admiterea acestei încălcări. (f.d.-36-39)

Instanța, a constatat ca neîntemeiat argumentul SA „Universcom”, precum că neintenționat a omis termenul de încheiere a regimului vamal suspensiv, or, după

cum a fost menționat mai sus, art. 14 alin.(3) Cod contravențional prevede comiterea faptei contravenționale și din imprudență, tot odată, considerând irelevant argumentul SA „Universcom”, precum că pentru omisiunea admisă ar purta vina SRL „Den-Broker”, care a indicat la rubrica 49 a declarației vamale sus indicate termenul de 120 zile, or, atât din procesul-verbal de audiere a reprezentantei ultimei, Tataian Grecicovscaia din 29 septembrie 2015 (f.d.-84-85), din scrisoarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova, nr. 28-11/10859 din 01 septembrie 2015 (f.d.-81), cât și din prevederile pct. 127 a Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul Vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005, reiese care este perioada (este indicată) în care mărfurile se pot afla legal în regimul vamal de antrepozitare.

De asemenea a mai reținut instanța că, n-au fost depistate careva neconcordanțe cu prevederile art. 443 Cod contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat de către SA „Universcom”, care ar atrage survenirea consecințelor prevăzute de art. 445 Cod contravențional, iar Decizia contestată de către ultima a fost adoptată în temeiul acestuia, cu participarea reprezentantei contravenientei, căreia i-a fost înmănată sub semnătură informația în scris privind drepturile și obligațiile procesuale (f.d.-67).

La 08 iunie 2017 SA „UNIVERSCOM” a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău din 12 mai 2017 solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată, în sensul declarat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017 s-a respins apelul declarat de către SA „UNIVERSCOM”. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 mai 2017 privind contestarea actului administrativ.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 26 decembrie 2017 SA „UNIVERSCOM” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017 și hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 mai 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de SA „UNIVERSCOM,, împotriva Biroului Vamal Chișinău și a Serviciului Vamal Chișinău al Republicii Moldova.

În susținerea recursului recurentul a indicat, că la 10 aprilie 2013 între SA „Universcom” și SRL „TDL Tekstili” din Federația Rusă a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 042, privind procurarea de mărfuri – țesături din bumbac, termenul contractului fiind până la 31 decembrie 2015.

Menționează că, la 10 aprilie 2014 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a eliberat Societății pe Acțiuni „Universcom” Autorizația de funcționare a antrepozitului vamal public de tip B nr. 08/2014/9215, cu termenul de valabilitate

până la 19 iunie 2016, în care în rubrica 8 era înscris termenul de depozitare a mărfurilor (care se importează) de 30-90 zile.

Mai menționează că, conform contractului indicat, SA „Universcom” la 03-06 aprilie 2015 a importat din Federația Rusă țesături din bumbac, care prin declarația vamală DV 303015501 din 07 aprilie 2015, au fost plasate în regim vamal suspensiv de import 7 mărfuri. Declarația vamală a fost întocmită de brokerul vamal „Den-Broker” SRL, cu care SA „Universcom” a încheiat contract de acordare a serviciilor de broker vamal nr. 001/15 din 01 septembrie 2015 și că în rubrica 49 a declarației vamale, a indicat termenul de păstrare a mărfurilor în regimul de antrepozit – 120 zile, care nu corespundea termenului indicat în autorizația de funcționare a antrepozitului vamal.

Susține că, la data de 11 decembrie 2015, inspectorul SPC SCFV a Biroului Vamal Chișinău, Sergiu Șpac a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție vamală nr. 1094115 în privința SA „Universcom” pe motivul încălcării de către aceasta a termenului de păstrare a mărfurilor importate la antrepozitul vamal, în temeiul căruia, prin decizia Șefului Biroului Vamal Chișinău, Mihail Filimon, din 11 decembrie 2015, în conformitate cu art.232 lit. a) Cod Vamal, în privința SA „Universcom” a fost aplicată sancțiunea materială în mărime de 40 % din valoarea mărfurilor, în sumă de 50478,46 lei.

Indică că, la 21 decembrie 2015 SA „Universcom” a înaintat Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Chișinău contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție vamală și decizia corespunzătoare, iar la 22 ianuarie 2016 a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Chișinău cu aceleași cerințe, nefiind de acord cu rezultatele examinării contestației.

Specifică că, prin procesul-verbal de audiere a reprezentantei SRL „Den-Broker”, Tatiana Grecovscaia, din 29 septembrie 2015, scrisoarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr.28-11/10859 din 01 (corect 08) septembrie 2015, prevederile p.127 a Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul Vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005 și prevederile art.30 alin. (3) al Codului Vamal al Republicii Moldova se confirmă faptul că mărfurile se pot afla în regimul vamal de antrepozitare pe un termen ce nu depășește termenul de depozitare prevăzut de autorizație.

Mai indică că, în opinia sa actele atacate nu corespund cerințelor și normelor stabilite de art.443 Cod contravențional al Republicii Moldova.

Consideră că, procesul-verbal cu privire la contravenție vamală și Decizia Șefului Biroului Vamal Chișinău din 11 decembrie 2015 asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială nu corespund formei și modului de întocmire și acestea urmează să fie anulate, fiind adoptate cu încălcări procesuale

materiale și a procedurii de examinare a litigiilor privind contravențiile vamale.

Susține recurentul că instanța de fond și Curtea de Apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, au fost încălcate și aplicate eronat și greșit normele de drept materiale și procedurale și nu a fost aplicată legea care urma să fie aplicată, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SA „UNIVERSCOM” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „UNIVERSCOM”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegeațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de către SA „UNIVERSCOM”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Universcom”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean